

Bet. o. Lovf. om Udøvelse af Lægegerning.

ten eller dennes paarørende kan faa fornøden Underretning, hvis Lægen ved sin Behandling tilføjer Patienten Skade.

Ændringsforslagene Nr. 25, 26 og 27 omhandler saa betydningsfulde Forhold, at Mindretallet mener, at en klar og sikker Ordning bør tilvejebringes paa disse Omraader. Navnlig gælder det med Hensyn til at sikre offentlige Sygehuse mod Blokade eller Strejke fra Lægernes Side. Og efter de Oplysninger, Udvalget har modtaget, er det ret ofte forekommet, at Overlægestillinger ved offentlige Sygehuse ikke har kunnet besættes, før Bekendtgørelsen om Stillingen har faaet det af Lægeforeningen ønskede Indhold og Form.

En saadan Optræden fra Lægernes Side er efter Mindretallets Opfattelse utilstedelig paa det her omhandlede Omraade. Det offentlige anvender aarlig meget betydelige Summer til Uddannelse af Læger og giver oven i Købet disse Læger et meget vidtgaaende Monopol paa Lægevirk-somhed. Det maa derfor være et fuldt ud berettiget Krav til Lægerne fra Samfundets Side, at saadanne Midler som Blokade eller Strejke ikke bringes i Anvendelse overfor de af det offentlige rejste Sygehuse. En saadan Kampmaade her er desuden i særlig Grad uforsvarlig, fordi det er syge Menneskers Velfærd, det drejer sig om. Og der er ikke overfor Udvalget oplyst noget som helst om, at Overlægerne har Indtægter eller Arbejdsvilkaar, som kan berettigge Anvendelse af Blokade fra Lægernes Side. Tværtimod. De af Udvalget modtagne Oplysninger angaaende de ved offentlige Sygehuse ansatte Overlægers Indtægter er som Regel af en saadan Beskaffenhed, at der med god Grund kunde stilles Krav til Lægerne om at tage Hensyn til de herskende vanskelige økonomiske Forhold her i Landet.

Mindretallet maa af disse Grunde anse det for *rigtigt og nødvendigt*, at der i en Lov om Udøvelse af Lægegerning indføres Bestemmelser, som paa en virksomhedsfuld Maade sikrer Befolkningen og det offentlige imod, at saadanne Tvangsforanstaltninger bringes i Anvendelse fra Lægernes

Side, og stiller derfor dertil sigtende Ændringsforslag til § 14.

Mindretallet er endvidere af den For- mening, at det for Lægegerningens egen Skyld er af afgørende Vigtighed, at der under fuldt Ansvar sikres den enkelte Læge mest mulig Frihed i Udøvelsen af sin Læge- gerning, og at man ad Lovgivningens Vej i nødvendigt Omfang sikrer, at denne Fri- hed ikke gøres illusorisk ved Aftaler eller Overenskomster, som tager Sigte paa at forbeholde Medlemmer af visse Lægefor- eninger Eneret paa at besørg den Læge- virksomhed, der udøves i Henhold til For- sikringslove eller anden Lovgivning. Mindre- tallet stiller derfor sammen med C. J. F. Sven dertil sigtende Ændringsforslag til § 14.

Med Hensyn til Afsnit VI, der om- handler Lægmands Udøvelse af Lægeger- ning, er det Mindretallets Opfattelse, at denne Virksomhed bør klarere afgrænses og ikke besværliggøres i en saadan Grad, at den umuliggøres. Mindretallet kan ikke se bort fra, at Udvalget har modtaget Henvendelse fra flere Tusinde Mennesker, som enten selv i Sygdomstilfælde er blevet hjulpet, i mange Tilfælde endog efter at de forgæves har søgt Hjælp hos Lægerne, eller er blevet opgivet af Lægerne som uhelbredelige.

I en Del af de af Ministeren stillede Ændringsforslag til dette Afsnit i Lovfor- slaget er der givet Udtryk for den Opfat- telse, at Begrænsningen af Lægmands Ret til at udøve Lægegerning saa vidt muligt bør fremgaa klart af de enkelte Paragraf- fer. Dette er i god Overensstemmelse med den Opfattelse, Mindretallet fremsatte ved Lovforslagets første Behandling, og disse Ændringer kan fuldt ud tiltrædes; men Mindretallet maa dog anse det for rigtigt, at Grænserne med Hensyn til Ansvar et trækkes klarere op, og har derfor sammen med et andet Mindretal (Mads Larsen) gen- nem Ændringsforslag til dette Afsnit i Lov- forslaget givet Udtryk for, at Færemomen- tet i denne Forbindelse er et alt for uklart og ubestemmeligt Strafgrundlag, som meget let vil give Anledning til Vilkaarlighed og